

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 23. februára 2016 v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Libora Duľu a sudcov JUDr. Petra Krajčoviča a JUDr. Petra Paludu v trestnej veci obvineného **Ing. Ľ. V.**, pre pokračovací zločin neodvedenia poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a iné, o sťažnosti obvineného proti uzneseniu sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu z 3. februára 2016, sp. zn. 3 Tp/2/2016, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 písm. c/ Tr por. sťažnosť obvineného Ing. Ľ. V. **s a z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením rozhodol sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu (ďalej len „ŠTS“) nasledovne:

„**I.** Podľa § 79 ods. 3 Trestného poriadku **žiadoť obvineného Ing. Ľ. V.**, nar. X.X.X., t.č. v Ústave na výkon väzby Banská Bystrica o prepustenie z väzby na slobodu **z a m i e t a m .**

II. Podľa § 80 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku **prevzatie záruky dôveryhodnou osobou Ing. A. I. P.**, SubPriora Opátstva Rádu Premonštrátov Opátstvo Jasov **za ďalšie správanie obvineného Ing. Ľ. V.** nar. X.X.X., t.č. v Ústave na výkon väzby Banská Bystrica o prepustenie z väzby na slobodu **n e p r i j í m a m .**

III. Podľa § 80 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku **písomný sľub obvineného Ing. Ľ. V.**, nar. X.X.X., t. č. v Ústave na výkon väzby Banská Bystrica **n e p r i j í m a m .**

IV. Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku u obvineného Ing. E. V., nar. X.X.X., t.č. v Ústave na výkon väzby Banská Bystrica **dohľad probačného a mediáčného úradníka n e u k l a d á m .**

V. Podľa § 81 ods. 1 Trestného poriadku **návrh obvineného Ing. E. V., nar. X.X.X., t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Banská Bystrica, na zloženie a prijatie peňažnej záruky na nahradenie väzby n e p r i j í m a m .“.**

Proti uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť obvinený prostredníctvom obhajcu. V nej namieta okolnosti, ktoré sú (obsahovo) charakterizované v nasledujúcej časti odôvodnenia, ktorá sa aj s uplatnenými sťažnostnými námietkami vysporiadaava.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) vec preskúmal v rozsahu uvedenom v § 192 ods. 1 Tr. por. a zistil, že sťažnosť nie je dôvodná.

ŠTS rozhodol v súlade so stavom veci a zákonom a v odôvodnení uviedol všetky právne relevantné okolnosti, ktoré podmienili jeho rozhodnutie, a to jednak o zamietnutí žiadosti o prepustenie z väzby, a jednak o nenahradení väzby.

K obsahu podanej sťažnosti a uplatneným námietkam:

Obvinený v úvode podania obsahovo charakterizuje dôvody napadnutého uznesenia a dotknuté inštitúty (väzby a náhrady väzby).

Pokiaľ namieta, že preventívna väzba (§ 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por.) má význam predovšetkým do odhalenia činu a rozpoznanie tomu zodpovedajúcich personálnych štruktúr, pričom ku predpokladaného rozsahu trestnej činnosti musia u jeho osoby pristúpiť aj ďalšie okolnosti, z ktorých vyplýva vyšší stupeň obavy z pokračovania v trestnej činnosti, mylí sa.

Okolnosti odôvodňujúce obavu v zmysle § 71 ods. 1 písm. a/ až c/ Tr. por. môžu vyplývať i z okolností činu, zo spáchania ktorého je obvinený dôvodne podozrivý. Pokiaľ ide o vznesené obvinenie a podanú obžalobu, ide o typický prípad ekonomickej, resp. daňovej trestnej činnosti (samozrejme, v štádiu podozrenia, podloženého však už i podanou obžalobou), pri ktorej dochádza ku zneužívaniu obchodných spoločností, za ktoré konajú ich štatutárni zástupcovia, ale ktoré sú fakticky ovládané páchatelmi (resp. iným

zo spolupáchateľov). Preto neobstojí ani námietka nezistenia vlastnej podnikateľskej činnosti obvineného (je žalované jeho konanie, pri ktorom postupoval, resp. uplatňoval svoj vplyv v rozhodujúcich okolnostiach prostredníctvom iných, oficiálne konajúcich osôb).

Z napadnutého uznesenia sú aj dostatočne zrejmé dôvody, pre ktoré nie je možné väzbu nahradiť žiadnou zo zákonom ustanovených záruk. V tomto smere je potrebné odkázať aj na uznesenie najvyššieho súdu 2 Tost 40/2014 z 24. novembra 2015, ktorého závery sú i naďalej aktuálne. Platí teda, že:

„Ako už bolo v minulosti týmto senátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uvedené, vzhľadom na charakter trestnej činnosti, ktorej sa mal dopustiť obvinený Ing. Ľ. V., jej závažnosť, rozsiahlosť, sofistikovanosť, účasť množstva osôb na nej, vzhľadom na jej predpokladané následky, ale i skryté osobné i iné väzby obvineného, nie je možné nahradiť väzobné dôvody ani dohľadom mediačného a probačného úradníka, ktorý sa vzhľadom na štádium konania javí byť nedostatočný pre zaistenie účelu trestného konania. Len samotný dohľad tohto úradníka nedokáže zaručiť prítomnosť obvineného v konaní pred súdom pre už uvedené obavy, ktoré sa nedajú eliminovať ani primeranými obmedzeniami, ktorých uloženia sa obvinený dožaduje. So zreteľom na ustanovenie § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. možno teda konštatovať, že dohľad mediačného a probačného úradníka nemožno uložiť pretože s ohľadom na osobu obvineného a povahu prejednávaného prípadu nemožno účel väzby dosiahnuť dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným.“

Tieto závery platia i vo vzťahu k peňažnej záruke, záruke inej osoby a písomnému sľubu obvineného.

Opätovne je potrebné pripomenúť obžalobou predpokladaný spôsob páchania trestnej činnosti s využitím obchodných spoločností a osôb konajúcich v ich mene, ktorej rozsah má predstavovať sumu až cca. osem a pol mil. Eur (pokiaľ ide o nadmerné odpočty dane z pridanej hodnoty).

Pri danosti dôvodného podozrenia z predmetného konania môže obavu z ďalšieho páchania trestnej činnosti (skrytej za úkony ovládaných osôb) a takého získavania finančných prostriedkov zabezpečiť jedine väzba bez jej náhrady. Odlišný záver môžu aktuálne priniesť len výsledky dokazovania na hlavnom pojednávaní.

Pokiaľ ide o obavu z úteku obvineného, existencia rodinných vzťahov a možnosť viesť trestné stíhanie proti ušlému (ktoré okolnosti sťažovateľ uvádza) nie sú pre daný prípad ani podľa najvyššieho súdu dostatočnou bariérou v príslušnom smere, na čom ukončenie prípravného konania, oproti doterajšiemu stavu, nič nemení.

STŠ správne poukázal, že odlišné sídlo SubPrior Opátstva rádu premonštrátov v Jasove od bydliska obvineného negarantuje možnosť dostatočného vplyvu záruku ponúkajúcej osoby na nahradenie väzobných dôvodov.

Je ešte potrebné podotknúť, že po opätovnom podaní obžaloby (19. februára 2016, teda po predložení veci najvyššiemu súdu na konanie o sťažnosti, keď si obžalobu najvyšší súd ako podklad pre svoje rozhodnutie vyžiadal) trestné konanie postúpilo do vyššieho procesného štádia, čo z procesného hľadiska podporuje dôvodnosť podozrenia zo spáchania činu (pričom podozrenie je vzhľadom na vykonané dôkazy dané i materiálne, ako konštatuje aj ŠTS).

Námietky proti postupu pri oboznámení s vyšetrovacím spisom, uvádzané vo vyjadrení obvineného ku stanovisku prokurátora ku žiadosti obvineného o prepustenie z väzby, budú súdom prvého stupňa skúmané v rámci postupu po podaní obžaloby.

Na základe uvedeného bola sťažnosť obvineného zamietnutá ako nedôvodná podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 23. februára 2016

JUDr. Libor Duľa, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Sylvia Machalová